

Homilija u zagrebačkoj katedrali, 26.06.2010

Homilija apostolskog nuncija
Maria Roberta Cassaria
prigodom blagdana sv.
Josemarije u zagrebačkoj
katedrali, 26.6.10.

25.06.2010.

UVOD

Braćo i sestre, drago mi je što mogu slaviti ovu Svetu Misu u čast svetog Josemarie Escrive de Balaguera, osnivača Opusa Dei i velikog

svjedoka Krista i njegova Evanđelja.
Od ovog sveca našeg vremena
baštinimo dubok nauk vjere i svijetle
primjere za nasljedovanje, počevši
od njegove bezgranične vjernosti
papi i sveopćoj Katoličkoj crkvi.

Bratski zahvaljujem monsinjoru
Jorge Ramosu na pozivu te s njim
zajedno pozdravljam sve članove i
prijatelje Opusa Dei u Hrvatskoj i sve
vas, dragi svećenici, redovnice,
sjemeništarci i nazočne vjernike.

Pripremimo se za ovu Euharistiju i
povjerimo milosrdnom Gospodinu
svoje nakane da svakodnevno
provodimo svet život kao prava djeca
Boga-Ljubavi.

26 lipnja 2010

Braćo i sestre, dragi prijatelji,

Slavimo Euharistiju na liturgijski
blagdan svetog Josemarie Escriva de
Balaguer u zagrebačkoj katedrali

gdje počivaju smrtni ostatci Blaženoga Alojzija Stepinca. Sveti Josemaria i blaženi Stepinac bili su divni uzori svetosti, življene u svakodnevnom životu, vremenski nama blizi i doživljavamo ih kao bliske „priatelje i uzore“ u vjeri i u autentičnom i hrabrom kršćanskom svjedočenju.

Sveti Josemaria je rekao u jednoj svojoj homiliji: „Tamo gdje su vaše težnje i vaš rad, tamo gdje se izljeva vaša ljubav, tamo je mjesto vašeg svakodnevnog susreta s Kristom. Po zemaljskim stvarima trebamo se posvetiti, služeći Bogu i svim ljudima“. Pozivao je na življenje svetosti u običnim stvarima života.

1. Čitanja koja smo čuli pomažu nam da se prisjetimo bitnih odrednica duhovnosti i djela svetog Utemeljitelja Opusa Dei.

Možemo reći da je sveti Josemaria Escriva u svom životu iznad svega

iskusio ono što je sveti Pavao proglašio u drugom čitanju koje smo slušali: „Svi koje vodi Duh Božji, sinovi su Božji“ (Rim 8,14). Naš je svetac još u mladosti osjećao da njegov život pripada Bogu i da se to pripadanje može nazvati upravo sinovstvom. Svi jest da je dijete Božje, da pripada Gospodinu, da ga vodi Duh Sveti, dovela gaje do toga da je svoj život usredotočio na budno slušanje i poslušno izvršavanje Božjeg glasa. Shvatio je da njegov život nije proizašao iz ničega i da ne ide prerna ništavilu, nego da dolazi od Boga i daje Bog na njega mislio od vječnosti.

Smisao životnog poziva vodio je svetog Josemariju u njegovu životu i to mu je pomoglo da vedro živi ispunjen radošću, premda je u nutrini osjećao neizbjježne poteškoće koje život sa sobom donosi. On je iz dana u dan osjećao Božju blizinu, iz

čega je crpio snagu i svjetlo za velikodušno vršenje svoga poslanja.

2. Shvaćanje života kao poziva stoji u temelju jedne od najosobitijih i najvažnijih odrednica njegove duhovnosti i duhovnosti koju je sveti Josemaria predao svojim duhovim sinovima: tražiti svetost živeći duh vjere u svakodnevnom životu. Kako reče papa Ivan Pavao Drugi u homiliji na Trgu svetog Petra na dan njegove kanonizacije: „Bio je običan svetac. Zaista bio je uvjeren, da onaj koji živi u svjetlu vjere, u svemu vidi prigodu za susret s Bogom, sve ga potiče na molitvu ”.

U tm pogledu, sveti Utemeljitelj Opusa Dei uistinu je anticipirao tvrdnju Drugog Vatikanskog Koncila o univerzalnosti poziva na svetost: to iest svetosti ne kao povlastice nekolicine nego kao dara i obveze na koju Gospodin poziva sve krštenike, na koju Gospodin poziva sve nas. Bog

poziva svakoga od nas na spasenje koje se odnosi na vječni život, a odnosi se i na naše zemaljsko iskustvo, novog života u ljubavi i pravednosti; svetost je sinonim spasenja, to je životni plan za sve kako nas ponovno podsjeća papa Ivan Pavao Drugi u svom Apostolskom pismu Novo Millennio Ineunte: Mnogovrsni su putovi svetosti i prikladni su za svako zvanje ".

3. Na stranici Lukina evanđelja slušali smo pripovijest o Petrovu pozivu. Poput apostolskog prvaka i sveti Josemaria je čuo u svom srcu jasni odjek Gospodinova poziva da ga slijedi izbliza, da bude ribar ljudi. Utemeljivši Opus Dei, on je prihvatio i u djelo proveo Isusov poziv „izvesti na pučinu i baciti mreže“, izvesti na pučinu mora svijeta da bi osvojio za Krista srca svih muškaraca i žena.

Sveti Josemaria, čovjek duboke intuicije, pribavio je Crkvi silnu energiju milosti i humanosti. Rad, svaki rad dobio je središnju ulogu u ekonomiji svetosti i kršćanskog apostolata. On je zapisao: „budući da je Krist prihvatio rad, rad je postao otkupljena i otkupiteljska stvarnost; nije samo okvir čovjekova života, nego i sredstvo i hod svetosti, stvarnost koja se može posvetiti i koja posvećuje.“

Poučavajući kako u životu treba povezati prirodni dinamizam ljudskog rada s milošću, sveti Josemaria snažno potvrđuje primat nadnaravnog života sjedinjenog s Kristom te istodobno jasno vidi da se on mora pretvoriti u prodornu snagu kršćanske animacije svih vjernika u svijetu. On piše „Samo je jedan život načinjen od tijela i duha i to je onaj život koji mora biti - u duši i tijelu - svet i ispunjen Bogom“.

4. Promatrajući život svetog Josemarie bez dalnjega možemo reći da je bio svećenik velikog duhovnog formata a u isto vrijeme čovjek akcije. Iстicao se mnogovrsnim djelatnostima kojima je najviši cilj bio što je moguće više širiti riječ spasenja, to jest Evanđelje. Svi se divimo nebrojenim inicijativama u apostolatu koje je promicao sveti Josemaria u svrhu širenja Kraljevstva Božjega medu muškarcima i ženama svih društvenih slojeva. Zapisao je: „Svi su pozvani na svetost. Gospodin zahtijeva ljubav od svih: mladih, starih. neoženjenih i oženjenih, zdravih i bolesnih, učenih i neukih, bez obzira gdje radili i gdje se nalazili". Postavši po krštenju dijete Božje, čovjek sudjeluje u novom dinamizmu koji ga čini sposobnim ostvariti puninu ljudskosti u Kristu. To je svetost: punina čovječnosti u Kristu. On je shvatio (kao nitko prijenjega tijekom Crkvene tradicije) da poziv na svetost ne zahtijeva

izvanredna iskustva, nego da se prava izvanrednost sastoji u sinovskoj vjernosti, življenoj u običnoj svagdašnjici. Obični ljudski život j-e izvanredni događaj jer je to život djeteta Božjeg. Odgovor na opći poziv na svetost, na puninu osobne ljudskosti u jedinstvu s Kristom, čini također da svaka ljudska aktivnost postaje mjesto susreta s Bogom.

Prava genijalnost duhovnosti svetog Josemarie sastoji se u ovom jedinstvenom otkriću čovječnosti u kršćaninu.

5. Danas njegovi sinovi, članovi Opusa Dei (svećenici, i druge posvećene osobe, kao i laici) ozbiljno, stručno i predano promiču inicijative apostolata svog Utemeljitelja, na svim područjima. Slobodan sam iznijeti vam da sam osobno bio svjedok toga, jer sam dublje upoznao i cijenio Opus Dei, posebno tijekom svoga boravka u Japanu, Litvi i Estoniji. I sada u Hrvatskoj.

Krist je svojoj Crkvi dao svetog Josemariu kako bi čovjek živio jedinstvo i puninu u svim segmentima osobne egzistencije; kako bi čovjek spoznao da je temeljno načelo ovog jedinstva i izvor ove punine osoba Isusa Krista. Sveti Josemaria uči i današnjeg čovjeka, čovjeka sve više rastrgana u samom sebi, a rastrgana i izvana, da se pravi način da postane ono što jest u svakidašnjem životu rađa iz milosnog sjedinjenja s Kristom.

Draga braćo i sestre, spomen na svetog Josemariju ispunja nas pouzdanjem pred svetošću koja je uvijek moguća, dapače obvezujuća, za svu djecu Božju.

Utecimo se Mariji „Kraljici svih svetih" i njoj povjerimo svoje dnevno nastojanje, molimo je da upravlja naše životne korake u nadi da ćemo se jednog dana naći svi zajedno u slavnom zajedništvu svetih. Amen.

+ Mario Roberto Cassari apostolski
nuncij

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/homilija-u-zagrebackoj-
katedrali-26-06-2010/](https://opusdei.org/hr-hr/article/homilija-u-zagrebackoj-katedrali-26-06-2010/) (4.07.2025.)